And she will be found to be a stranger retroactively - ונמצאת זרה למפרע

Overview

רב אסי maintains that a קטנה who was נתקדשה לדעת אביה (to a כהן), but the חופה was (to a תרומה), but the אביה אביה (he went overseas), she may not eat תרומה, for we are concerned that perhaps the father may return and protest the נישואין, in which case the קטנה will be considered a זרה retroactively. תוספות qualifies the meaning of זרה.

אלא זרה דרבנן קאמר⁴ –

But rather he meant a זרה מדרבנן –

תוספות anticipates a difficulty:5

ארוסה שמא ימזגוי שמא ימזגוי הכא לא משום סימפון ולא משום שמא ימזגוי הכא לא משום סימפון ארוסה ארוסה הרומה הרומה מדיסה from eating ארוסה are not applicable here; neither on account of סימפון, nor on account that perhaps they will pour her a cup of wine, etc.; the reason these two concerns are not applicable in our case is - - דכיון דנכנסת לחופה דוכתא מייחד לה 8 ומבדק בדיק לה 9

For since she entered into the הופה he sets aside a place for her to live (not where her family lives), and he checked her out for any blemishes, so why should she be forbidden to eat תרומה

responds:

 $^{^{1}}$ A בת ישראל who marries a הכמים may eat תרומה מן from the time she is מקודשת, however the הכמים forbade her to eat מקודשת, until the נישואין (when נכנסה לחופה [as will be shortly explained]).

 $^{^{2}}$ The נישואין of a קטנה must be מדעת אביה, just like her קידושין.

 $^{^3}$ A (ה) זר is forbidden to eat תרומה; therefore all the תרומה she ate would have been באיסור.

⁴ The קטנה will not have transgressed any איסור איסור by eating תרומה after her קידושין, rather she will be only עובר an איסור, which forbids an ארוסה to eat תרומה until שתכנס לחופה.

⁵ Seemingly she should not transgress even an איסור דרבנן, for the reasons the רבנן forbade an תרומה are not applicable to this situation.

⁶ See רש"י י,ב ד"ה סימפון. Here it means a blemish. The husband may find an unacceptable blemish in the כלה after the כלה, which may render the נישואין, which may render the נישואין void retroactively. However after the נישואין

⁷ There is the concern that perhaps the family of the החוש will pour a cup of תרומה wine for the כלה (in her father's house), and she in turn may give this cup to her brothers to drink, and they are not permitted to drink מרומה. Again, after the נישואין we do not have this concern (since she is no longer in her father's house).

⁸ This removes the concern of שמא ימזגו.

⁹ This removes the concern of סימפון.

אפילו הכי לא חילקו חכמים בין ארוסה לארוסה -

Nevertheless the הכמים did not distinguish between one ארוסה to another -כלומר 10 כיון שאין חופתה חופה גמורה שהאב יכול למחות -

Meaning that since her הופה is not a complete הופה, because the father can protest and invalidate this הופה, therefore -

לא פלוג רבנן 11 בין זו ללא נכנסה לחופה כלל:

The רבנן did not differentiate between this case (where נכנסה לחופה שלא מדעת אביה to a case where she did not enter into a הופה at all, and in all cases she cannot eat הרומה.

Summary

The איסור אכילת תרומה for an ארוסה applies even when the reasons for this prohibition do not apply, since her כניסה לחופה can be invalidated by the father; therefore she is still considered an ארוסה, and the הכמים apply their ארוסה to all ארוסות.

Thinking it over

Previously¹² the גמרא stated that under certain circumstances (where the concerns of the הכמים do not apply 13), an ארוסה can eat תרומה and we do not say לא פלוג. Why here does תוספות maintain that we say לא פלוג. 15.

an ארוסה for she was ארוסה, therefore חוספות explains that she is still referred to as an ארוסה, for it is possible that the father will void the נישואין.

¹¹ See 'Thinking it over'.

¹³ One case is where the החתן accepted on himself that he will marry her, regardless if he finds blemishes (so there is no חשש of the סימפון. Another is where the father gave her over to the שלוחים to take her to the חופה (so there is no שמא ימזגו of שמא).

¹⁴ See footnote # 11.

¹⁵ See אוצר מפרשי התלמוד # 137 onwards.